

Čemu dávám život

Thomas Merton

„Kdo jsem, když neexistuji?“ Je to absurdní otázka? Ale já jsem přesvědčený, že je to naopak fascinující a svrchovaně důležitá otázka, už pro to její jakési temné zaslíbení a proto, že odpověď na ni nemůže mi nabídnout pouhý rozum. Do takové otázky se musíme nejdříve plně ponořit, dříve než se nám podaří zachytit něco z jejího smyslu, což ovšem znamená ponořit se zcela do nicoty – nejen bojovat s myšlenkou nicoty.

Když přede mnou vyvstane tato otázka, s oním podivným mrazením, sděluje mi cosi důležitého: stává se výčitkou. Říká mi, že se příliš zabývám banalitami. Že ztrácím život hloupostmi, které neobstojí tváří v tvář zkoušce smrti. Že uhýbám před tím, za co jsem především odpovědný. Že musím začít čelit nejhlubšímu ze všech rozhodnutí, otázce smrti, tedy přijmout ohraničenost tohoto života – s radostí a s vědomím, že Kristus nad ní nakonec zvítězil.